

4. mai

nr. 4/85.

INNHALD

LEIAR	s.3
HØSTENS IK-ARBEID	s.4-5
OBLIGATORISKE STUDIER H85	s.6
sommerens vakreste eventyr	s.7
Et fortjent møkkavalg?	s.8-9
Verving	s.10-12
Kvinnedebatt	s.13-18
Familiedebatt	s.19-20

retta på feila. For å få fart på interessekampen kan me berre gjera ved å få med oss eit fleirtal av studentane på å stilla krav og då må me faktisk snakka med dei. Og å bygga NKS vil fyrst ig fremst seia å overtyda mange nye folk om at revolusjon og sosialisme er det einaste alternativet til dagens og morgondagens kriser.

ANALYSERT PÅ RETTE MÅTEN KAN MØKKAVALET BLI GOD GJØDSEL!

bønni

Valet var hovudoppgåva til NKS fram til 9.september.Resultat:
RV tilbake på nivået frå 1977.Det finst 3 måtar å takla dette på:
1.Me kan,som ein innsendar i KK nyleg, oppsummera ein gong for alle
at folk i Norge er teite,trege,og vet ikkje ditt eige beste.Eller
2.Me kan læra det andre har visst lenge: at Den Store Koalisjonen
lnahøgre trass alt har den beste, mest jordnære politikken for dette
verdas rikaste og mest demokratiske land.ELLER som ein tredje utveg:
3.Me kan prøva å læra noko av valet.

Me må stilla fleire typar spørsmål.

•Kvifor stemte ikkje folk på oss?(Den beste måten å få vita det på
er ikkje å spekulera på det,men å spørja dei som ikkje stemte RV).

•IKE VIKTIG:Kvifor stemte folk på oss?

•Gå gjennom RVs propaganda.Trakk me eit klart skilje mellom dei andre
partia og oss? Kva bilde gav me av oss sjøl?

•Kva slag innsats gjorde me sjøl i valkampen? Var det reelt hovud-
oppgåva?

Det er alt i gang ein debatt om årsakene til 0,6.Denne debatten bør
me hiva oss inn i.Eit val er inga naturkatastrofe, ved å analysera
et grundig kan me læra mykje om det politiske klimaet i Norge, om
en taktiske situasjonen og om vårt eige arbeid og politiske line:
Viktig lærdom ikkje berre med tanke på neste val.Den tida NKS lag og
medlemmer bruker på å oppsummera valet er vel anvendt.
Ørebels meiner eg det er 2 ting me kan oppsummera om oss sjøl:

1)Me var ikkje "revolusjonære nok".Nå meiner ikkje eg at me skulle
ha fylt valbrosjyrene med proletariatets diktatur og væpna revol-
usjon som viktigste slagord, men det kom lite fram at me meiner
berre eit sosialistisk samfunn kan løysa problema.Slik kom me i
forma til å likna for mykje på dei andre, spørsmålet blei lett:
ven er mest for 6-timarsdagen? Eit viktig spørsmålmen ikkje nok.

2)Me har i lag tid drive dårleg"massearbeid". For NKS del:I svært
iten grad driv me eit systematisk arbeid for å spreia politikken
år til dei me studerer saman med. Tenk over sjøl: kor mykje tid og
papir bruker laget ditt på ådiskutera politikk med "dei utafor",få
ei med på aksjonar o.l.,ta initiativ på allmøte,og til å planlegga
g oppsummera slikt arbeid? Og kor mykje tid&papir går til å disk-
tera interne forhold?Og korleis burde det vera?

framover er det to ting me prioriterer: å bygga NKS og å reisa int-
ressekampen blant studentar.Dette gir oss eit utmerka høve til å

forts. s. 2.

RETNINGSLINJER FOR HØSTENS IK-- ARBEID.

1. IK KONFERANSEN.

- Målsetting: 1. Skolere mange nye kadre, helst med lang fartstid igjen i IK.
Folk med studentpolitiske verv skal også oppfordres til å melde seg på.
Distriktene oppfordres til at minst 50 % av deltakerne er jenter.
2. Diskutere og utvikle linjer på noen viktige spørsmål innenfor IK.
 3. Utforme konkret arbeidsform på IK i dag.

Konferansens innhold:

1. Foredrag om NKS sitt arbeid på IK opp gjennom årene. Viktige linjer og linjeskifter i IK. / Utviklingen og linjene til de andre studentpolitiske gruppene på IK. hvilke bevegelser som har vært.
2. Innledning, gruppediskusjon og plenum på utviklingen av høyere utdanning i Norge, diskutere linjer og utvikling av linjer på Faglig-økonomisk kamp.
3. Hva er studentkamp ? Hva vil vi med den ? Forholdet mellom kamp for økonomiske krav og innholdet i utdanninga. Hva slags kunnskap vil vi ha ?
4. Innledning, gruppediskusjon og plenum på linjer for oppstarting og viderebygging av interessekampearbeidet på fagene våre konkret i dag.

2. Studentvalgene. (LNS unntas fra disse kriteriene)

Kriterier for hva NKS'ere skal stille til valg til i prioritert rekkefølge:

- A. Organer med best direkte kontakt med studentene på faget/fagene.
Organer som holder allmøter og som har en tradisjon eller vil kunne få en tradisjon på å mobilisere studentene på faget til kamp
- B. Lavere organer i interesseorganisasjonene. Herav unntas foreløpig LNS
- C. Mer sentrale organer på lærestedene hvis dette kan gjøres uten for stort ressurstap i distriktene.

NKS sentralt i studentvalgene:

Det lages en løpeseddel om vårt syn på studentorganisering.

Statsbudsjettet:

Ved frammlegginga av åress statsbudsjett skal NKS legge vekt på studiefinansieringa.

Det skal lages en løpeseddel med våre krav til studiefinansiering:

Kravene er: 1. Borteboerstipendiet opp til 1190,- kr/mnd. (NSU's krav.)

2. Stønadsbetøpet for en gj.snittlig borteboer opp til kr.5.000,- pr mnd.

3. Rente(~~for~~)ned til 5%

4. Fribebet for behovsprøving må også gjelde arbeidsfri inntekt.

(Trygd m.m.)

5.Behovsprøving mot ektefelles inntekt må bort.

6.18 års aldersgrense mot foreldre inntekt.

Etter at statsbudsjettet er kommet skal det være klar en løpeseddel om hva vi synes om det, og mottak vi mener studentene bør komme med .

Etter vurdering om kapasitet og muligheter er det ønskelig om oppfølging av løpeseddelene ved at NKS'ere jobber for at:

1. Allmøtene diskuterer Statsbudsjettet og tar stilling til kravene våre.

2. At NSU-møter om Statsbudsjettet avholdes.

3. At alle krefter går sammen om aksjoner mot statsbudsjettet.

Strategisk plan.

Alle lag skal ha et møte der planen diskuteres. Laga skal ta stilling til de viktigste punkta i planen:

- Sammenhengen mellom planens innretting og den organisatoriske hovedoppgava verving (dvs. om valget av prioritert oppgave IK er riktig mht. verving).
 - Forholdet mellom kvalitativt og kvantitativt organisasjonsbyggingarbeid, dvs. forholdet mellom kaderforstring og verving. Er den analyse som står i forslaget riktig? (s 3, 3. avsnitt)
 - Ekstern kamp - interessekamp (s 6-7)
Ta stilling til om det er riktig
 - å prioritere ett område
 - at studentkamp er det prioriterte området.
 - Hva vil det si å prioritere ei oppgave?
 - Innholdet i studentkampen. (s 9-11)
- (Her brukes studentkamp og interessekamp om det samme.)

Masselinje.

Forberedelsesmateriale:

Mao: Skrifter i utvalg, s 38-42, 131-132, 216-223, 227-228, 234-236.
(Org.håndbok for RU s 12-15.)

Problemstillinger:

- Hvordan skal vi jobbe blant våre "masser" på universiteta/høgskolene?
- Hvilke konsekvenser får parola "TJEN FOLKET" for hva vi skal jobbe med, og hvordan vi skal jobbe?

NKS sitt utdanningsprogram.

Alle i laget skal lese programmet.

Problemstillinger:

- Innholdet i utdanninga. Hva slags kunnskap vil vi ha, og vil vi slåss for?
- Hvilke saker er de viktigste vi skal slåss for/mot på vår skole/ vårt fag?

DU gikk glipp av sommerens vakreste eventyr!

Sommerleiren 1985 er avslutta. Når jeg nå skal prøve å komme med noen kommentarer til sommerleiren, er det en faktor som umiddelbart kommer fram:

Det var alt for få deltakere! NKS legger mye arbeid i og prioriterer sommerleir høyt. Og det politiske utbyttet for deltakerne på leiren er viktig. Det er ikke så ofte i løpet av året NKSere har anledning til å diskutere politikk hele døgnet ei uke i sammenheng.

Jeg tror dette er ei viktig side ved sommerleir, denne sida må tas alvorlig. En ting som kan gjøres, er at alle nivåer i organisasjonen diskuterer viktigheten av sommerleir, om det er riktig å prioritere dette så høyt osv. Jeg tror at årsaka til at mange ikke kommer på leir, er at de ikke veit åssen det er å være på leir. Og da blir det viktig at de får vite det.

Den dypereliggende årsaka til at så mange ikke kommer på leir, er manglende forståelse / uenighet i viktigheten av en politisk sommerleir. Men det er også viktig å se på de enkeltfaktorene som gjør at folk ikke kommer. Her er noen forslag:

- * Folk er mye mer pressa økonomisk og dermed også tidsmessig. Mange har 1-2 ukers ferie i løpet av sommeren, og prioriterer derfor annen type ferie enn sommerleir.

- * For dårlig informasjon fra ledelsens side om tema for leiren / liten interesse for tema.

- * NKSere har blitt eldre og kommet lengre i studiet. Mange må bruke sommeren til å jobbe med hovedoppgava. Med alderen kommer også ulike typer alderdomsvekkelser av typen orker ikke "politikk hele døgnet ei uke" lengre.

- * De nye medlemmene har ikke fått vite om sommerleirens betydning, de har ikke fått den rette inspirasjonen.

- * Flørtinga har fått mindre betydning i NKS. Folk har i større grad enn før mer eller mindre faste parforhold, og behovet for sommerleirflørting har blitt mindre. (Folk la seg kl 23:00 den første kvelden.)

Andre kommentarer til sommerleiren.

Hovedtema var situasjonen i den norske kapitalismen, med hovedvekt på økonomisk, teknologisk og politisk utvikling. Dette var et ganske nytt tema å diskutere for de fleste. Dette fikk den virkningen at i mange debatter gikk det ingen klare, skarpe motsetninger. Men samtidig lærte man mye om ting som tidligere hadde vært ukjente. Denne motsetninga mellom skarpe, utviklende debatter og det å lære på nye områder vil alltid stå i en organisasjon av vår type, der medlemmene strømmer igjennom på kort tid. Jeg mener at vi må legge vekt på den siste sida.

Kort sagt: Vi hadde en fin leir, og lærte mye, men vi var alt for få.

Jeg vil oppfordre folk til å komme med kommentarer og synspunkter.

SOFIE OLSEN

- 7 -

ET FORTJENT MØKKAVALG ?

Norge 1985: Et av verdens rikeste land. Krisa har slått relativt lite ut. Storting og stat har høy legitimitet hos folk flest. Klassekampen er på et lavt nivå.

I denne situasjonen tar et lite kommunistparti med allierte mål av seg til å få inn folk på Stortinget.

Mye har vært sagt for å forklare "Møkkavalget." Det var et AP-H valg (det visste vi vel på forhånd). Kjersti Ericson roser valgkamp aktivistene, men peker på svakt massearbeid ellers. (sikkert rett.) Det jeg imidlertid ikke har sett noe særlig til ennå er ideer om _ det kanskje i utgikk. var ei håplaus oppgave - om det var feil politikk som blei kjørt ut.

I følge Lenin avdekker valga det revolusjonære bevissthetsnivået blant folk når et kommunistparti stiller opp.

Spørsmål: Er nivået på klassekampen i Norge slik i dag, at det var mulig å få Jorunn inn på tinget ?

Ut fra hva vi kjente til før valgkampen, var det ei parole få trodde skulle bli reell. Forandringen skulle altså skje i løpet av valgkampen.

Jeg mener det er illusjoner å tro at så mye folk skulle bli revolusjonære i løpet av ett par måneder. Nå teller riktignok en RV stemme like mye i valgsammenheng enten stemmegiveren er revolusjonær eller ikke. Men vi må regne med at flertallet regner seg som det.

For å sikre seg flere stemmer mener jeg RV kjørte ut en reformistisk politikk., og at dette er grunnen til tilbakegangen like så mye som GroKåre syndromet.

Eksempler: (det finnes sikkert bedre og mer grunnleggende)

Det blei nesten ikke snakka om RV sitt mål, nemlig sosialisme. Ordet blei f.eks. ikke nevnt en gang i partilederdebatten. I stedet blei det kjørt ut reformkrav (litt mer vidtgående enn SV's) som i og for seg er bra, men som ikke holder aleine.

RV blei, iallefall i Oslo, framstilt som et Kvinneparti, framfor et parti for hele arbeiderklassen. Jeg vet at kvinnene utgjør flertallet i arbeiderklassen, men det var ikke den sida det blei fokusert på. Er for å ha to jenter på topp, men i mot at begge er intellektuelle. (Det arbeidende folket.?)

Vi stilte paroler som er umulige å gjennomføre under kapitalismen (Steng Børsen) uten å si at det var tilfelle.

mökkavalget forts.

RV har tidligere markert seg som partiet som sier at vi ikke kan slåss noe igjennom aleine, de viktigste kampene føres utafor stor tinget. (Og kan faktisk vinnes uten en RV'er der. (F.eks. Tyssedal sjøl om det opplagt er synd at DNA SV fikk æren.)

Dette var lite främme i år. Jorunn skulle slåss gjennom 6 timers dagen, for å sette det på spissen. Blei det nedstemt skulle ikke hun gi seg.

RV la opp til en feilaktig skattepolitikk. Arbeidsfolk MÅ betale skatt, bare med litt høyere frigrense. Bankfunksjonærer som får billige lån, og sporveisansatte som får frikort skal skattlegges!! (Jan Arne Olsen i Aftenposten). De er tydeligvis en trussel mot fellesgodene. La dem betale, så får vi flere gamlehjem!!
DETTE ER OMFORDELINGSPOLITIKK, på lik linje med inntektsavhengig tilbakebetaling.

RV tok mål av seg til å vinne deler av DNA's stemmegrunnlag. Jeg mener dette var feil, og at noen av overslaga kanskje kan forklares ut fra det. For å fått inn noen på tinget måtte vi klart det, men det er umulig i Norge i dag, med det nivået klassekampen er på.

I stedet førte den reformistiske politikken til at vi mista de som kunne vinnes, nemlig folka i og rundt SV, som opplagt må ha vært temmelig frustrerte. (iallefall før valget.)

Hva gjorde RV med dem?

Først prøvde vi å få listeforbund (såkalt teknisk)

Propagandaen seinere var nesten bare retta mot DNA, i den grad vi sa noe om SV stilte de enten for svake reformkrav, eller de greide ikke å holde DNA i øra.

Vi vant mange nye stemmer i år. Det betyr at vi mista enda flere, og de gikk ikke bare til DNA. RV markerte seg ikke som et revolusjonært, annerledes parti, og det var ingen grunn til ikke lik så godt å stemme SV. (som til og med hadde mandatsjanser.)

Tilslutt: Jeg er ikke imot at folk/grupper skal kunne støtte RV utfra enkeltsaker. Bevegelsen blant homser, og Jenter for Jorunn er eksempler på at vi får oppslutning for riktige enkeltkrav. Men vi kan ikke basere oss på det, vi må ha som hovedlinje at for folk flest er stortingsvalget et "helhetlig" valg, på mer enn enkeltsaker.

Jeg mener kritikken må rettes mot RV ledelsen, ikke mot folk som dreiv valgkamp, eller enkeltpersoner, og at den debatten må føres nå 8
ikke rett før neste valgkamp.

ingrid S.

Arsmøtet slo i Beretningskonklusjonen blant annet følgende fast:

"Hvis vi ikke greier å verve nye medlemmer i en langt større grad enn vi har greid de siste åra, er det et tidsspørsmål hvor lenge vi kan greie å holde NKS gående."

Med andre ord - situasjonen er alvorlig, vervearbeidet har vært for dårlig, og verving må fortsatt være hovedoppgaven. Vi har faktisk ikke noe valg dersom vi skal overleve som organisasjon!

Som verveansvarlig er det min kjedelige oppgave å oppsummere arbeidet på et felt hvor vi ikke har oppfylt målsettingene vi satte oss. Det er desto kjedeligere at det er snakk om hovedoppgaven til NKS/Trøndelag i perioden som har gått. At målsettinga ikke er blitt oppfylt, kan skyldes flere faktorer, f.eks.

- målsettinga var urealistisk høy,
- hver enkelt har tatt hovedoppgaven for overflatisk, og satt inn kreftene på andre oppgaver,
- vi står for en politikk som for tida ikke har noen gjennomslag blant studentene,
- organisasjonen har hatt for lite grep om politiske og generelle linjer for arbeidet,
- det rår en antiorganisasjonslinje blant studentene for tida,

osv.

Enkelte av disse årsakene kan det være fristende for oss å legge oss på - de skyver ansvaret over fra oss til mer eller mindre fastlagte forhold i verden rundt oss. Å lete etter forklaringa på de premissene er for det første umarxistisk og udialektisk, for det andre et feilspor - fordi vi da ikke gir oss sjøl en mulighet til å hankses med problemene gjennom å avdekke årsakene.

Sjøl sagt er det rett at studenter i Norge i dag er prega av en antiorganisasjonslinje - men hva så? Det betyr bare at vervearbeidet vårt må rette seg inn mot den linja. Sjøl sagt er det sånn at de politiske linjene våre ikke uten videre har gjennomslag blant studentene - det betyr bare at vi må argumentere på en slik måte at de får gjennomslag. Uansett hvilke årsaker vi setter opp, så havner vi tilbake på standpunktet at vervearbeidet vårt ikke har vært bra nok i forhold til de problemene vi møter i vervinga. Vervearbeidet vårt må legges opp etter omgivelsene våre, vi kan ikke vente at folk skal møte ml-bevegelsens verveframstøt på våre premisser, vi må ut og møte folk på deres premisser.

Tidligere har vi diskutert hva som er problemene i vervearbeidet, vi har diskutert oss fram til en slags enighet om hvordan det skal gjøres. Det har vært nyttige diskusjoner. Allikevel er det ikke slik at det først og fremst er oss sjøl vi skal være enig med når det gjelder verving. Det viktige er at de folka vi prøver å verve er enig i at "ml-ere er så bevisst hva de gjør - også når de verver - at det her må være en ålreit organisasjon å gå inn i". Jeg er ikke helt overbevist om at folk jævnt over

det ikke?).

Det forrige DS gjorde en kjempejobb med tanke på å dra igang diskusjoner om betydninga av verving, og diskusjoner omkring de ulike politiske sidene ved vervearbeidet. NKS har kommet noen skritt framover når det gjelder det her i perioden som har gått - og tida framover må vi bygge videre på det grunnlaget vi har lagt. Viktig framover nå må være å diskutere hvordan vi oppleves av folk vi kommer i kontakt med, hvordan knytter vi folk til oss og hvordan støter vi dem fra oss, hvilke motsigelser mot verving har de folka som faktisk er ganske konsoliderte sympere på politikken vår, men som samtidig kanskje er de vanskeligste å verve allikevel blant alle de vi prøver oss på?

De av oss som a) har blitt verva, b) har vervet, eller c) har forsøkt å verve (og tilsammen burde det bli en ganske god porsjon av medlemmene) har alle noe å bidra med - i form av sjøl-opplevde motsigelser under egen verving, motstand som en har møtt fra andre, observasjoner av feilslått eller vellykka vervearbeid osv.

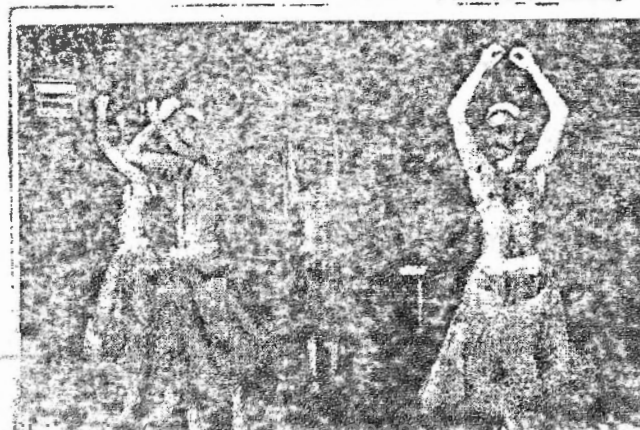
Diskuter i laga, kjør vervesituasjoner som rollespill, oppsummer erfaringer, snakk med folk. "I Emning" håper på bidrag fra folk som sitter inne med ting om dette.

Og: Ikke glem vervinga oppi det hele - de fleste av oss har vel mer eller mindre gitt opp målsettinga for dette skoleåret. Det er den beste måten å sikre at vi ikke oppnår den i hvert fall. Utnytt at folk er svekka av vårslapphet, eksamenspress, influensa og lengt etter sommeren - få dem inn i NKS!

Parolen må være: INGEN SKAM Å VERVE - NKS-MEDLEMSKAP ER EN GAVE TIL MASSENE!

og et viktig prinsipp i arbeidet: SKAL DU VERVE FOLK PÅ SKOLEN TIL NKS, BØR DU FORTRINNSVIS SNAKKE MED FOLK SOM IKKE ER MED FRA FØR (hørte dere det, sekterister på Lade og andre steder?)

Verveansvarlig

EN AV
MANGE
MÅTER
Å VERVE
PÅ

Førrige semester vedtok NTH-laget at det skulle lages rollespill på verveforsøk og at de skulle framføres i laget av ververen og et lagsmadlem, uansett utfallet av verveforsøket. Dette fører at vi skulle bli direkte kjørt på rollen som verver. Det blir lettere å konkret vurdere feil og mangler ved metoden og framtoninga til ververen, lære av hverandres positive egenskaper og ideer. Og ikke minst, ververen får sett seg sjøl utenfra og får mulighet til å utvikle seg raskere til en god verver, blir mer fortrolig i rollen som verver, blir mer fortrolig med at det er en sjølsagt ting for en kommunist å verve folk til bevegelsen. Samtidig blir lagsmadlemmene bedre kjent med hverandre, og den sosiale tryggheten i laget vil økes. Det igjen vil virke positivt inn på diskusjoner i laget. Folk vil lettere klare å kritisere hverandre både positivt og negativt, og øke samhold og det kollektive grepet folk bør ha på fostringa. For å starte en debatt om rollespill som viktig del av kampen for å bedre vervearbeidet, kommer jeg nå med et rollespill som ble framført i NTH-laget for ei stund sida og med meg sjøl som verver. Studer dette nøye og si din mening om det -- vi skal videre, og vi skal bli mange!!

"ET FORSØK PÅ VERVING"

Vi sitter på benken i korridoren utenfor arkitektavd. blant en del medstudenter. Vi har nettopp snakket litt om semesteret, oppgaven og den korte tida vi har på prosjektet vårt. det er pause mellom to forelesninger.

Alexandra: Ja, jeg syns det er ganske jævli for tida. I tillegg til oppussinga som jeg driver med har jeg Ola som trenger sitt og ikke får alt han trenger av kjærlighet og omsorg. Dessuten tar det masse tid og krefter å jobbe politisk som jeg gjør.

Mona: Ja, jeg syns liksom jeg bør gjøre noe, men jeg vet ikke hvor jeg skal begynne hen. Og så vet jeg liksom ikke om jeg orker. Det er så mye jeg har lyst til å bruke tida mi til og så mye jeg har lyst til å lære.

A: Slik føler jo jeg, også. Men samtidig så er det så viktig for meg, og viktigere blir det å ta opp kampen mot alt det skjeve i samfunnet og prøve å forstå bedre og bedre hva som foregår, hva slags krefter som styrer og drar utviklinga videre. Hvis vi ikke skjønner det, så er det så vanskelig å vite hva man skal gjøre, hvordan man skal aksjonere. Det er så utrolig mange ting som gjennomføres av samfunnsystemet, kvinneundertrykking, undertrykking av folk på mange vis, homofile, frammødarbeidere, stadig flere blir arbeidsledige og vi får stadig høyere rente på lånene våre og mindre og mindre i stipend. Det går bare ikke an å finne seg i alt det urettferdige og meningsløse som skjer. Det dreier seg jo hele tida om oss, om alle, hvordan

framtida vår skal bli. Vi er bare noen små brikker i et spill. Og så er det så jævli at i det store og hele så er vi for få som jobber aktivt, at det til tider blir beinhardt å klare det, å orke det.

M: Ja, når du sier det sånn så får jeg liksom litt dårlig samvittighet for at jeg ikke gjør noe. Og så blir det så vanskelig når man skal mene noe. og være alene. Jeg blir så sint og fortvilt mange ganger når jeg skjønner hvor lite andre bryr seg om hva de egentlig mener.

A: Mensyns du ikke da det er bedre å jobbe sammen med noen, få støtte noe sted og føle samhold. -- Sammen blir vi sterke, er det noe som heter! --

M(lar): Ja, men jeg vet så lite.

Jeg vet for lite om politikk, hva jeg mener om de enkelte saker.

A: Men da er det jo studiesirkel som er tingen for deg. Da slipper du å binde deg til noen organisasjon, men får mulighet til å bruke tid på å diskutere og lære og bestemme deg om du skal melde deg inn i NKS, eller ikke. Vi har en studiesirkel som begynner i neste uke. Å og snakk med Ada, hun vet hvor man skal møte opp og når osv.

M: Men jeg vet ikke om jeg vil bruke så mye tid på det.

A: Men du er jo opptatt av ting og syns du bør gjøre noe. Skal vi fortsatt være bare noen få som skal ta på oss å føle såpass ansvar at vi forplikter oss overfor oss sjøl og andre til å gjøre noe?

M: Jeg vet ikke om jeg vil bruke så mye tid på det. Selvfølgelig er det galt at det er noen få, men.....

A: Vet du, nå må jeg fortelle deg noe. I huset vårt har vi det ganske sosialt, i hvert fall noen av oss er veldig sosiale. Spesielt tre enslige mødre, vi er innom hverandre hver dag og har vi ikke møttes før så møtes vi i elleve-tolv tida om kvelden for å slå av en prat. Av og til diskuterer vi sånn ganske uformelt om politikk og i løpet av den tida jeg har vært med har de andre to sett hvordan jeg har hatt det med møtevirksomhet og forberedelser og sett at det har tatt en del av kreftene mine. Så like før jul en kveld ble vi sittende og snakke om akkurat det. Og hun som bor under sier da: "Det er for jævli at noen få skal gjøre jobben for oss andre som går her og mener stort sett det samme." "Ja, men da er det bare å bli med da!" sier jeg. "Ja kanskje det" sier hun. "Jeg må vel ta det skrittet en gang, og nå føler jeg ferskvilt at jeg har lyst. Og tid det har jeg når du med alt ditt har det!"

M(lar): "Skal du prøve å få meg med nå?" (litt mistenksomt)

A: Ja, det prøver jeg så klart.

M: Nei, jeg blir nok ikke med så lett.

A: Det er nok en barriere der for mange, det å ta steget og melde seg inn og bli med. Men du kan jo gå i årevis og aldri gjøre noe med det. Det

er en lettvinnt og behagelig løsnning!(litt ful) - Men du kan jo i hvert fall bli med på studiesirkel! Da får du jo mer kunnskaper som du sjøl sier du trenger!

M:Nei, jeg tror ikke det.

A:Jeg gir meg ikke. Jeg synes du skal tenke på det og gå og snakke med Ada, så får du høre hvilke emner som skal taes opp.

Vi trenger folk. Vi trenger deg og mange andre, som brenner, som bryr seg, som er sinte, som har lyst til å slåss.

M:Ja, det hadde vært interesseant. -Men ingen sk-l lure meg, jeg må bestemme sjøl, finne ut sjøl.

A:Ja, det er klart. Ingen kan tvinge deg.

M:Men jeg tror jeg har lyst til å være med i Kvinnefronten. Jeg vil i hvert fall komme på det pornomøte dere skal ha, så får jeg vite litt mer

A:Ja, det må du gjøre.

Oppsummering av lagets kritikk:

- Jeg tok ordet for mye og for raskt.
 - Jeg skulle ha prøvd å grave mer i hennes motforestillinger, det politiske.
 - Bra utgangs-unkt at Mona ble med i KF-gruppa på NIH etter verveforsøket.
 - Hun må følges opp, men må få tid på seg til å få litt grep om politikk via kvinnepolitikken før vi går mer offensivt til værks for å få henne med.
- Derfor vedtok NIH-laget at vi jentene skulle komme med vedtaksforslag i KF-gruppa om å ha politiske diskusjoner, for å styrke det viktigste omlandet vi har.

Er du einig i kritikken laget kom med, er den for forsiktig og snill? Eller var dette verveforsøket heilt bak mål?

ALEXANDRA

KNØTTENE

OM OBJEKTIVE OG SUBJEKTIVE INTERESSER

Det pågår nå en debatt i NKS om kjønnskvoteing. Denne debatten bygger på mange teoretiske standpunkter. Et av dem er at mannen har kortsiktig objektiv interesse av å undertrykke kvinnen. (i enkelte tilfeller mannen som sosialt kjønn, uten at et slikt begrep sier meg noe. Hva er mannen som ikke sosialt kjønn?) I stor grad er mye av teorien, som jeg ser den, bygd på en feilaktig forståelse av Klassebegrepet og betydninga av et slikt begrep. Jeg vil derfor prøve å si noe om dette her.

Klasser Det er mange måter å gruppere individer på. En kan velge å gruppere dem inn etter farge, nasjonalitet, kjønn, høyde, hårfarge osv. ~~Marxismen som vitenskap har ei teori om produksjonen og produksjonsforholda som det viktigste når det gjelder å drive samfunnet framover. For marxister er det derfor grunnleggende å gruppere mennesker ut fra deres forhold til produksjonsmidlene. En teori for dette er utforma godt om ikke fulstendig av spesielt Marx og Lenin. Vi kan anvende denne og foreta en konkret klasseanalyse av Norge i dag.~~ Marxismen som vitenskap har ei teori om produksjonen og produksjonsforholda som det viktigste når det gjelder å drive samfunnet framover. For marxister er det derfor grunnleggende å gruppere mennesker ut fra deres forhold til produksjonsmidlene. En teori for dette er utforma godt om ikke fulstendig av spesielt Marx og Lenin. Vi kan anvende denne og foreta en konkret klasseanalyse av Norge i dag.

Objektive Interesser Marxismen knytter objektive interesser til KLASSER. Som enkeltindvid har jeg ingen objektive interesser, det er kun i kraft av min eksistens som klassemedlem jeg har delaktighet i objektive interesser. For å bruke et eksempel fra Marx. En enkelt (den enkelte) kapitalist har subjektiv interesse av å plassere penga sine (kapitalen sin) der den i øyeblikket gir størst profitt. Dette fører til jevnlig forflytninger av kapital fra sektor til sektor, og er en av årsakene til overproduksjonskriser. Kapitalistklassen har ikke objektiv interesse av dette, nettopp fordi den ikke har interesse av slike jevnlig kriser.

Subjektive Interesser er knytta til enkeltindivider som enkeltindivider. Hva jeg som klassemedlem tjener på å sette en gitt subjektiv interesse ut ilive, er som sådan uinteressant. Om det er sammenfall mellom det jeg som indvid oppfatter som mine subjektive og mine objektive interesser er også uinteressant som sådan. I eksempelet overfor vil jeg som kapitalist ikke kunne overleve ved å jobbe ut fra klassens objektive interesse, men dette medfører også at kapitalismen heller ikke vil kunne overleve, bl.a. fordi krisene er med på å drive fram og produsere revolusjonære situasjoner.

For å bruke begrepene på spørsmål om kvinneundertrykkinga. Vi antar, og er enige om at kvinnekampen og kvinnefrigjøring er ei

~~en~~ nødvendig del av kampen for sosialismen. Dette betyr at arbeiderklassen har OBJEKTIVE INTERESSER av denne kampen. ~~også~~ Hvilke subjektive interesser har så arbeiderklassens MENN i dette spørsmålet. Jeg tror ikke dette er entydig. Grunnen til dette er følgende.

For det første er alle menn, også arbeiderklassens, prega av den ideologi som spres og den stukturelle kvinneundertrykkinga som ligger i overbygninga. Derfor tror jeg de fleste, om ikke alle, arbeiderklassen menn vil ha reaksjonære og kvinnefiendtlige synspunkter, standpunkter, holdning og praksis. Men som indevid kan en gripe den objektive interessen ~~xxxxxx~~ arbeiderklassen har av kvinnefrigjøring og prøve å gjøre denne til sin subjektive interesse. En kan altså, og har et grunnlag for å, bekjempe reaksjonære ideer hos den enkelte mann.

Subjektivt vil alikevelli den enkelte mann ha interesse av kvinneundertrykking. Det er (det vil i alle fall av de fleste oppfattes) en "fordel" å slippe husarbeid og barnepass. Å benekte dette er tull og vil jeg hevde glorifisering. Det jeg mener enkelte gjør feil i debatten er å kalle dette en "kortsiktig objektiv interesse". Slik jeg oppfatter dere så deler dere ting inn som følger. Kx

Kort sikt : (før revolusjonen)

Det en har fordel av ~~(kortsiktig objektiv)~~

Det en faktisk ikke har fordel av
(Kortsiktig Subjektiv)

Lang sikt : (etter revolusjonen)

Det en har fordel av (Langsiktig Objektiv)

Det en faktisk ikke har fordel av
(Langsiktig subjektiv)

Jeg mener den definisjonen dere bruker (eller kanskje mer korrekt, som jeg oppfatter at dere bruker) ~~men jeg~~ er i strid med Marxismen. Nå vil en kunne hevde at dette er uvesentlig, vi må tenke sjøl og videreutvikle marxismen. Jeg vil da hevde at de begrepene som dere bruker er uegna som marxistiske begreper. En vil i såfall få problemer med det eksempelet jeg brukte. En vil da måte snakke om en kortsiktig objektiv interesse som står i motstrid til den langsiktige objektive, hvilket kanskje er greit nok. Men samtioig vil kapitalisten måtte handle etter sine kortsiktige objektive interesser. Hvis han handla etter sine langsiktige objektive interesser (som da ville være kortsiktige subjektive interesser) vil han utslette seg sjøl som kapitalist under kapitalismen. Som en ser et samensurium hvor begrepene hele tia skifter plass og hvor de derfor ikke inneholder annet en et tomt

begrep. ~~XXXXXXXX~~

Jeg er helt sikker på at den vidre diskusjonen ville være tjent med at vi fortsatte å knytte objektive interesser til klasser og subjektive til enkeltindivider i klassene.

Til slutt, og det er ikke ment som en spydighet, hva er "sosialt kjønn". Jeg fatter ikke hva ^{marx} som ligger i dette en det en får fram ved å si f.eks. "Mannen som mann" eller lignende.

FINN

MEIR OM OBJEKTIVE OG SUBJEKTIVE INTERESSER.

(svar på innlegget til Finn)

-Aller først dette med sosiale kjønn, det som ligger i det er vel at mennesker i gitte samfunn/historiske epoker får ilagt gitte roller/sosiale funksjoner ut frå kva kjønn dei har. Dette har ikkje noe med biologi eller fysikk å gjera, ei heller med mannen/kvinna som mann/kvinne. Når eg seinare i innlegget bruker omgrepa mann og kvinne betyr det som sosiale kjønn.

-Finn seier at det er viktig å halda på at objektive interesser er knytta til klasser og subjektive til einskildindivid. Først dette med objektiv, det viser til noe som er uavhengig av einskildindivid og endringer i befolkningen. Objektive interesser vert da her interesser som er uavhengige av dei einskilde individa som utgjør klassen eller kjønnnet. (Det går ikkje ann å seia at objektive interesser er knytta til klasser berre. T.d. seier Marx at menneskeheita har objektiv interesse av kommunismen.)

-Finn seier at menn berre har subjektiv interesse av kvinneundertrykkjing. Det må bety at han meiner kjønnsmotseiinga er ei subjektiv motseiing. Men det er den jo ikkje, den eksisterar uavhengig av dei einskilde menn og kvinner, uavhengig av produksjonssystem og av klasse. Den går på tvers av produksjonssystem og klasser. Dette gjeld og t.d. motseiinga mellom by og land. Og dette kan ikkje bety noe anna enn at kjønnsmotseiinga er objektiv. Og det må bety at kvinner har ei objektiv interesse av kvinnefrigjering. (Er du samd i det Finn?)

-Ei motseiing har som kjent to sider. Og den andre sida er systemet, borgerskapet - og mannen. Mannen har objektive fordelar og dermed interesser av kvinneundertrykkjing. Det er noe ilagt den rolla mannen har i samfunnet.

-Arbeiderklassens mannfolk har objektive interesser av sosialismen. Sosialisme betyr ikkje med naudsyn kvinnefrigjering. Det har historia lært oss. Arbeiderklassens menn har objektive interesser av kommunismen, og det vil seia kvinnefrigjering.

-Det at klassemotseiinga er overordna kjønnsmotseiinga, gjer ikkje kjønnsmotseiinga mindre objektiv. Ei heller det at klas-
sens menn har objektive interesser av kommunismen og med d t kvinnefrigjering. Dette medfører at dei er potensielle allierte i kvinnekampen, slik som at sosialismen er ein føresetnad for kvinnefrigjering gjer borgerskapets kvinner til potensielle allierte i kampen for sosialismen.

-Parallellen med kapitalistens ul yselege dilemma sj nner eg ikkje. Menn har fordi om dei har objektive interesser av sosia-
lismen  g objektive interesser i dette samfunnet av   undertrykkja kvinner. Det at kvinneundertrykkjing skal vera ein kort siktig interesse meiner Finn vel at det gjeld f r revolusjonen. Men kort- og lang-siktige interesser er ikkje det samme som subjektive og objektive.

-Det at kvinneundertrykkjing skulle skuldast strukturelle tilhøve i overbygninga må du forkl re n rmare. Eg trudde årsaka til kvinneundertrykkjing låg i produksjonstilh va, i basis. I alle høve er det på tide at vi slutter   sjå på forholdet mellom kvinner og menn som kontraktsforhold mellom likeverdige parter, og greier   gå gjennom skinnets til sakens vesen. Fordi om kvinneundertrykkjinga er organisert privat treng den ikkje vera subjektiv.

-  forstå det særeigne ved kvinneundertrykkjinga, dens lover, uttrykk og organisasjonsformer er viktig også for marxister. Vi kj m til kort om vi skal sj  den som ein mekanisk determinert avleggar av klassemotseiingane.

"Kvinnebevegelsen har intet annet mål enn sosialismen, tvert imot utvider den kampen til de områder som alt for lenge er blitt holdt utenfor: familien, reproduksjonen og de menneskelige forhold." (Anja Me lenbelt)

Petra Pink.

HAR DISSE
OBJEKTIVE INTERESSER
AV KAPITALISMEN ?

TANKER FRA FUN PUB...

Noen kommentarer til søstrene Larsens svar på vårt innlegg på objektive interesser.

Vi er fullstendig klar over at kvinner utgjør halvparten av befolkningen, og at kampen for kvinnefrigjøring er en særskilt kamp. Men...

Vi er mot at begrepet objektive interesser knyttes til menns interesser av kvinneundertrykking, fordi dette innebærer ei utvanning av begrepet i forhold til den opprinnelige versjonen, og blir meningsløst.

Så vidt vi forstår sidestiller Søstrene Larsen (heretter SL) begrepet med de faktiske interessene menn har av kvinneundertrykking. Ut i fra vårt syn er dette feil. Vi ser kvinneundertrykking i dag som økonomisk fundert.

Borgerskapet tjener som vi alle vet milliarder på denne økonomiske utbyttinga. Men en slik grov undertrykking ville ha små muligheter til å "lykkes" med om ikke det samtidig fantes en kvinneundertrykkende ideologi, som gir mannen visse privilegier i forhold til kvinnene.

Enhver som er satt i en undertrykkende posisjon overfor et annet menneske vil ha faktiske (subjektive) interesser av å opprettholde sine privilegier.

Det seg være hvite kontra svarte, protestanter kontra katolikker i Nord-Irland, osv. Utbyttinga av de sistnevnte gruppene, som vi mener også er økonomisk fundert, og at også disse gruppene må føre en særegen kamp.

Ved å knytte hvites undertrykking av svarte, menns undertrykking av kvinner osv til begrepet objektive interesser, samt at disse gruppene uansett klassetilhørighet har objektive interesser av å opprettholde et økonomisk utbyttingssystem (kapitalismen) som har "splitt og hersk" som en av sine taktikker.

En logisk konsekvens av ei slik linje, er at man etter den sosialistiske revolusjonen vil være nødt til å løse disse motsigelsene - ikke som motsigelser i folket, men som motsigelser mellom folket og fienden, altså med væpna makt.

Det later til at SL mener at motsigelsen mellom mann og kvinne er av antagonistisk karakter. Kan slike motsigelser løses på andre måter enn med væpna kamp?

Hvordan ville SL løst disse motsigelsene i et sosialistisk samfunn?

Søstrene Larsen mener vi har misforstått debatten om 6-timers dagen. Dette er feil! Vi mener vi kan fastslå en uenighet på dette spørsmålet.

Søstrene Larsen skrev: "Det (6 timersdagen, vår anm.) dreier seg ikke om den kvantitative størrelser av arbeidstidsreduksjon, men om måten en arbeidstidsreduksjon er tatt ut på."

Vi mener kampen ført og fremst står om merverdien, og ikke om måten arbeidstida reduseres på.

Hvis vi tar som utgangspunkt at å kreve arbeidstidsreduksjon med full lønnskomp., iallefall på kort sikt vil bety tappt profitt for kapitalistene, vil vi hevde at uansett hvordan reduksjonen kjempes igjennom vil det være et gode, fordi kapitalen svekkes.

Likevel mener vi at kravet om 6 timers dagen er det rette kravet å stille nå.
Dette fordi:

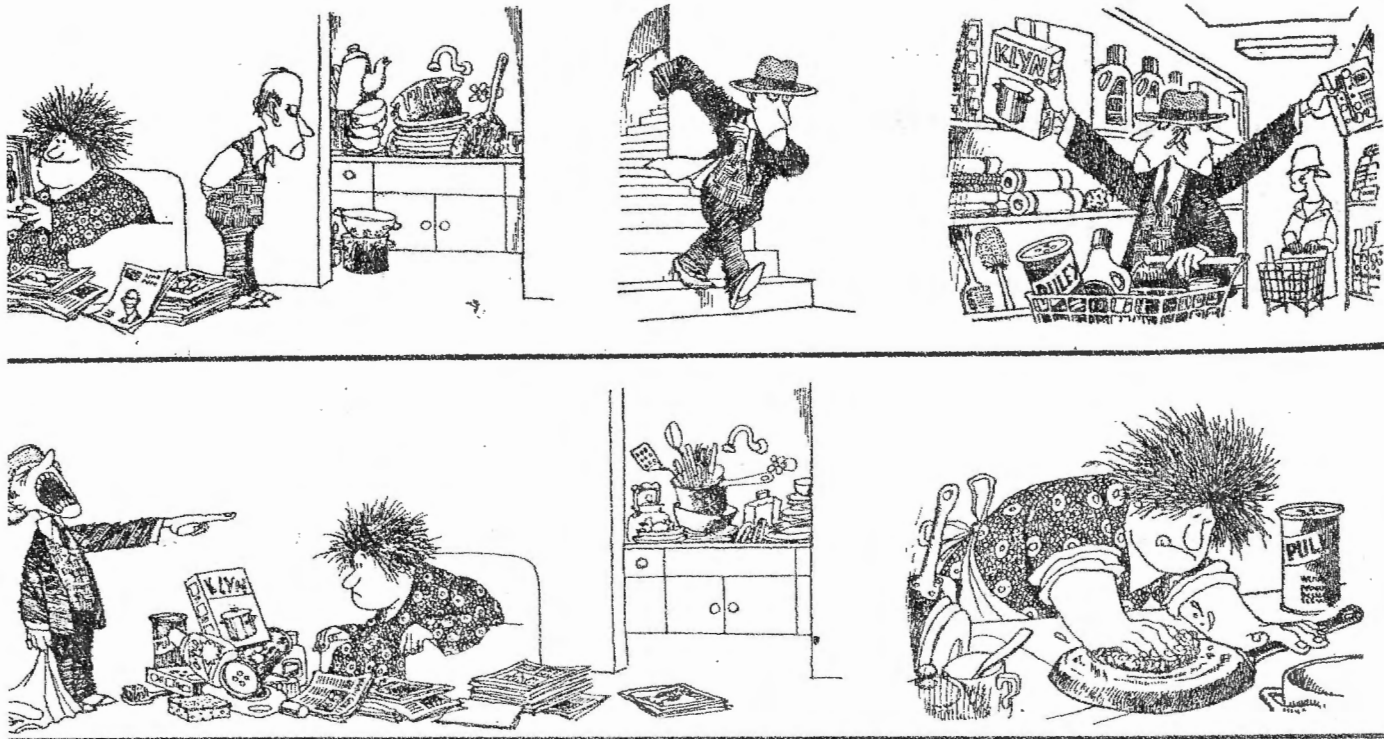
6 timersdag med full komp. er desidert det største angrepet på merverdien

Kravet er godt begrunna utfra kvinnepolitiske perspektiver.

6 timers normalarbeidsdag vil føre til at store grupper kvinner vil bli heltids-
arbeidere, med det det kan føre med seg av klasseidentifikasjon, organisasjonsbevisst-
het og sjølstendighet. Og dermed styrke klassekampen.

Med kameratslig hilsen B & C

(med optimale horisonter og perspektiver fra vår faste plass i
hjørnet på FUN PUB.)

ET ER INGEN BETINGELSE FOR KVINNEFRIGJØRING AT KJERNE-FAMILIEN OPPLØSES.

Slik som det ofte blir framstilt er oppheving av kjernefamilien en betingelse for kvinnefrigjøring. Også under sosialismen vil kjernefamilien være et hinder for kvinnefrigjøring blir det sagt. Dette synspunktet kommer blandt annet til uttrykk i AKP's prinsipp-program s. 61. Her hevdes det at så lenge familien eksisterer (uavhengig av tidsepoke) vil den utgjøre et grunnlag for kvinneundertrykking. (PP er imidlertid noe uklar på dette spørsmålet for på s. 52 sies det at "Dagens familieinstitusjon som undertrykker kvinnene må bli avskaffa"-min understrekning).

Etter min mening er kjernefamilien en celle, og hvilke funksjoner denne cellen har mener jeg vil for en stor del avhenge av hvilket økonomisk samfunnssystem den er satt inn i. Årsakene til at familien i dag fungerer kvinneundertrykkende ligger utenfor familieinstitusjonen. Kjønnsmotsigelsene er skapt av et samfunn som baseres på økonomisk utbytting av folk. Denne splitt og hersk taktikken har borgerskapet lyktes med og institusjonalisert den ved å gjøre familien til et privat forsørgelses-system.

Familien er etter mitt syn et redskap som kan brukes på forskjellige måter avhengig av hvilke klasser som har makta. Mitt utgangspunkt for å mene dette er selvsagt at kjønnsmotsigelsene ikke er antagonistiske. PP tar tydeligvis et annet utgangspunkt. På s. 38 står det: "I familien undertrykker menn kvinnene, og har privilegier på kvinnene sin kostnad. Dette syner seg mellom anna i økonomisk, sosial og seksuell undertrykking av kvinner og barn." Med andre ord at menn i familien utbytter kvinnene økonomisk. Et slikt syn innebærer så vidt jeg skjønner en total revidering av analysen på produksjonsforholdene, uten at jeg har sett det komme til uttrykk andre steder i PP, og uten at det er gitt noen begrunnelse. Det er borgerskapet som profiterer på kvinneundertrykkinga, ikke menn. Jeg håper noen kan redgjøre for partiets

syn på hva slags undertrykkingsforhold menn står i overfor kvinner, og evt. avkrefte at synet på klasser og produksjonsforholda er totalt endret.

Selv om jeg mener at det er feil at oppheving av kjernefamilien er en nødvendig forutsetning for kvinnefrigjøring, så er jeg fullt på det rene med at det ikke alltid behøver å være den mest hensiktsmessige **ORGANISERING AV FOLK**. Men under et kapitalistisk system kan jeg ikke se det finnes noe alternativ som ikke vil fungere på borgerskapets premisser. F.eks. et kollektiv vil ofte ha større muligheter for privat løsning av alle omsorgsoppgavene enn en (liten) kjernefamilie.

Parolen "opphev kjernefamilien" er en dårlig spissformulering som etter mitt syn ikke rammer det sentrale, nemlig borgerskapets bruk av familien som et privat forsørgelsessystem. Parolen har et uklart innhold både for massene og for ml-bevegelsens medlemmer. All den tid parolen skaper sånn forvirring og man faktisk står i fare for å helle ungen ut med badevannet, mener jeg det er feil og utaktisk og fremme den

Märtha.

